

A OPTA SCRISOARE „LA UN PRIETIN”: **MARTIRIU I...EXPECTATIV**

Stimate domnule G. L. T. –

Vă mulțumesc mult pentru interviul trimis, cel oferit de dl Ion Coja, dlui Nichita Vancea. De la început, doresc să vă mulțumesc deosebită pentru dl Coja (ca și pentru dvs.!) – dl Ion Coja dovedindu-se, de-a lungul anilor, un om/român autentic, a cărui întință a fost, mereu, Adevărul Creștin-Ortodox. Împotriva tuturor dușmanilor Adevărului, oricât de „sus” situați, în lumea asta „*de se mers cu cotul*”!!!

Socotesc, însă, că multe false (sau reale, uneori...) neînțelegeri, dintre oameni care – îi iubesc, necondiționat, și poporul, și Neamul – își au izvorul în lipsa de nuanțe semantice necesare, în limbajul folosit față de... inima lor însăși, față de înseși Crezurile lor cele mai curate și adânci! Dacă eu am simțit, de atâtia ani încoace, nevoia să fac deosebirea, cât mai clar, între **chipul istoric al unei comunități umane**, coagulate în jurul unei limbi comune, al unor crezuri comune ale Duhului etc. – dar și în jurul unor evenimente supuse timpului trecut, cu întunecări și iluminări succesive (și am fixat că „**popor**” e numele ei/comunității terestre supuse timpului istoric...) – și **chipul din veșnicia Lui Dumnezeu, Neamul**, care nu-și clintește trăsăturile chipului, pentru că EXISTĂ în supraistorie, ca Arheul – că și le confirmă și tot mai clar și le revelează, tocmai prin MEDIA trairii sale terestre, „trairă” terestră prin intermediul formei istorice – „popor” (Neamul este entitatea creată de Dumnezeu, și, **în fața Tronului Dumnezeiesc al Judecății din Urmă, nu „popoarele” vor fi chemate să dea seamă, ci Neamurile... „cu regii și împărații lor**” – Neamuri care vor da seamă, de fapt și în primul rând, de modul cum și de felul (și calitatea de Duh a aceluia!) în care și-au apropiat sau depărtat ființa lor iluminată, de „obrazul” lor tritor-expresiv-istoric, „obrazul” poporului subsecvent – „obrazul” lăsat mai mult sau mai puțin să fie corupt/pângărit de mlașca istoriei, lăsat mai mult sau mai puțin în stare de depărtare, față de Lumina Misiunii Sfinte, fixate de Dumnezeu fiecărei Neam în parte...) – nu înseamnă că am greșit, ci, tocmai dimpotrivă, am căutat și caut să judec cât mai limpede, pentru a nu-mi trăda impulsurile din untru, ale Duhului – care, pururi, spre Adevărul Hristic este aintit.

...În interviul dlui Ion Coja există, din pricina că nu operează cu termeni îndeajuns diferențiați semantic – contradicții flagrante. Spre exemplu:

1-pe de o parte, afirmă că înțelegerea poporului român ar fi „*infailibil*” și exclude, cu indignare maximă, ipoteza că, uneori, poporul român poate să se comporte (din pricina manipuleștilor îndelungate, insistente, perfide repetate!), precum „*o turmă de oi*” –

2-pe de alta, însăși domnia sa recunoaște (...fără „ajutorul” meu!), că popoarele sunt supuse greșelii (și cum să nu fie „popoarele” supuse greșelii, când înseși entitățile arheice, **Neamurile**, pot greși? – pot greși printr-o mai limpede ori mai tulburătoare legătură dinamică și de Duh, cu expresiile lor terestre și subsecvente în istorie – **popoarele!** – căci Misiunea Divină se realizează prin efortul personal, al poporului istoric, dar combinat,

acest efort istoric, ca i în concep ia teandric a cre tinismului, despre „soart ” – cu efortul Neamului, de a se revela **CÂT MAI DEPLIN**, c tre expresia sa istoric , „poporul”!) – din moment ce stabile te **GRADE DE... „OIERIRE”** ale unui popor sau ale altuia: „*P i, domnilor critica tri, niciodat în istoria lor românii nu au fost ATÂT DE OI* (s. mea: nu “atât”, ci...cât noi!) **ca americanii în septembrie 2001.**” Deci, po i s fii, ca popor (oricât ai fi de iubit de oameni i Dumnezeu!), supus unor eclipse de Duh! S nu uit m c , în secolul al XIII-lea, **TOATE POPOARELE TERREI** au intrat în eclips de Duh... de fapt, un „blocaj recapitulativ” al câ tigurilor i pierderilor din ac iunea spiritual-hristic ! Atunci, a fost nevoie de apari ia unor entit i divine cu totul speciale, de tipul lui Christian Rosenkreuz, sau Sfântul Francisc, sau Grigore Palamas... care s produc „deblocarea”, continuarea evolutiv-spiritual a existen ei terestre!!!

...Oricât i-ai iubi de necondi ionat poporul, nu se poate (i nici nu este cuiva folositor!) s nu-i recuno ti momentele, sau chiar epocile de dec dere, de îndep rtare fa de expresia „**Obrazului Arheic**”... A se vedea i capitolul al XVII-lea al **Descrierii Moldovei** (*Despre n ravurile moldovenilor*), unde domnitorul i masonul patriot Dimitrie Cantemir (uneori nedrept, fa de poporul român, cum este atunci când afirm : „(...) *nu numai c Moldovenii nu sunt iubitori de tiin i, ci mai la to i le sunt i urâte. i a a nici numele tiin elor i ale me te ugu rilor frumoase nu le sunt lor cunoscute; i zic, c oamenii cei înv a i i perd min ea i când voesc s laude înv tura cuiva zic c este nebun de tiin a cea mult i cel mai de o car lucru este pentru c zic, c numai preo ilor se cuvine s , înve e, iar pentru mireni este destul s citeasc i s scrie i s - i isc leasc numele i s tie cum i i vor pune la isbod boii, caii, oile, stupii i altele de acestea; iar celealte toate sunt netrebuitoare*” – f cându-se a uita, pe de o parte, c românii/„moldovenii” au stat de straj la Por ile din R s rit ale Europei, tocmai pentru ca mult-l udata civiliza ie cre tin-occidental s se ridice, prin superbia catedralelor i a orbitoarelor palate... – iar, pe de alta, c Biserica Ortodox a p strat, ca pe nepre uite giuvaier, pu inele, dar cât de substan ialele opere de cultur valah – ...dac atât de cre tine tile **Înv turi ale lui Neagoe Basarab c tre fiul s u, Theodosie** ar fi înlocuit, în colile diploma iei i ale „tiin ei conducerii” lumii, acel blestemat „op”, **Il Principe**, cartea lui Niccolò Machiavelli, Europa i lumea ar ar ta azi, în ce prive te Lumina Duhului, cu totul altfel!!!) – încearc s - i explice r mânerea poporului român în „competi ia istoriei” prin Înalt Mila Lui Dumnezeu (eu a amenda: **nu doar prin Mila Dumnezeiasc , ci i prin Iluminarea Arheic , din partea Neamului !**): „*Ei nu au m suri în cugetile lor, când le merge bine sunt seme i, iar de le merge r u p r sesc b rb iea i la vederea dintâiu nimic nu li se pare cu greu. Iar dac li se întâmpl la aceia cât de pu in sminteal împotrivoare, atuncea cad în uimire i nu tie ce s fac i la urm , dac v d c ostenelile lor sunt z dar nice, se c esc c s'au apucat îns prea târziu.*”

Deci dar nu putem zice alt nimic, f r nu mai c . din prea osebit i nem rginit prove- din a lui Dumnezeu, o împ r ie a a mare i înfrico at a Otomanilor, biruind cu armele sale pre toat puterea romanilor în Asia i o bu cat nu prea mic în Europa i pre Unguri, Sârbi, Bulgari i alte st pâniri nenum rate, aducând cu sila sub st pânirea sa i pre Greci norodul cel mai în elept. Iar pre un norod a a prost i f r de putere, n'a fost vrednic ca s -l sileasc cu r zboi, ca s i se plece sub st pânire i

*mai pre urmă umblând de atâtea ori să lepede jugul cel primit de bunăvoie, tot tu și a
rămas neatins și nesmintit, atât la obiceiurile lui cele politice cât și la orânduețile
cele bisericești.”*

...Poporul român (direct sau prin... „regii împărăției”...) a avut destule eclipse (cele
mai apropiate: **23 august 1944**, când am ales atât de cumplit de rău, **SĂ-ȚI TRĂDĂM PE
FRAȚII GERMANI-GOLANIȘTI – ...spre deosebire de fino-ugricii unguri, care au mers
până la capăt, în tragedie!** – ... apoi, **25 decembrie 1989**, când mult prea mulți români
au fost de acord cu blasfemia asasinării unui conducător care condusesse poporul **UN
SFERT DE VEAC!!!** – nu contează, acum, o discuție despre „cum condusesse”, pentru
că înșiși discuția aceasta ne-ar face să greșim și mai mult! –... iar cea mai proastă
greșală: **6 decembrie 2009**, când nu doar „**frauda de noapte**” l-a răscălit pe Băsescu, ci
și „scursurile”/golaniștii românilor, adică acea plebe care nu face nicio cinste „**obrazului
arheic românesc**”... plus tot și etnicii Țigani, cu care Băsescu a făcut un pact... nu mai
discutăm, acum, despre „**udemerii**” și despre Partidul Civic Maghiar... „**creatura
frankenstein-iană**” a lui Traian Băsescu!). Dar tot poporul român are **MĂREȚII
MĂRTIRI CREȚINI!!!** Are martiri și pentru Crezul Neamului Arheic Românesc ...
Poporul român a avut și acel moment de demnitate mioritică, extraordinară:
Măcară/coală Spirituală Legionară (cunoscută și sub numele de **Legiunea
Arhanghelului Mihail**, pentru că, 250 de ani după 1871, lumea terestră este condusă de
Arhanghelul Spiritului, **Mikaël** – opus Arhanghelului Raiunii „**Tehnice**”, **Gabriel**...).
Însuși Emil Cioran sublinia miracolul înfăptuit de **Căpitan** – adică, de Corneliu Zelea
Codreanu, în Prima Coală Terestră a Duhului, din „modernitate” (adică, din ultimele 3-4
veacuri!):

*„Înainte de Corneliu Codreanu, România era o Sahară populată. Cei aflați între cer și
pământ n-aveau nici un conștient, decât a teptarea. Cineva trebuia să vină.*

*Treceam cu toții prin deșertul românesc, incapabili de orice. Până și disprețul ni se
părea un efort.*

*...când nu ne putea fi o problemă decât negativă. În cele mai necontrolate speranțe, îi
acordam o justificare de moment ca unei farse reușite. Și România nu era mai mult
decât o farsă reușită.*

*Te învârteai în aer liber, vacant de trecut și de prezent, îndrăgind dezmățul dulce al
lipsei de menire.*

Biata țară era o pauză vastă între un început fără măsură și un posibil vâd.

*În noi gemea viitorul. În unul clocotea. Și el a rupt tăcerea blândă a existenței noastre
și ne-a obligat să fim. Virtuțile unui neam s-au întruchipat în el. România din puțin
se îndreptă spre putere.*

*Cu Corneliu Codreanu am avut doar câteva convorbiri. Am priceput din prima clipă că
stau de vorbă cu un om într-o țară de fleacuri umane. Prezența lui era tulburătoare și*

n-am plecat niciodată de la el, fără să simt acel suflu iremediabil, de răscruce, care însoțește existențele marcate de fatalitate. De ce n-a mărturisit că o teamă ciudată mă cuprindea și un fel de entuziasm plin de presimiri ?

Lumea câr ilor mi se descifra inutilă, categoriile inoperante, prestigiile inteligenței terse, iar subterfugurile subtilității, zadarnice.

Căpitanul nu suferea de viciul fundamental al adevărului intelectual român. Căpitanul nu era „de tept”, Căpitanul era profund.

Dezastrul spiritual al țării derivă din inteligența fără conștiință, din deșteptăciune. Lipsa de miez a duhului preschimbă problemele în elemente de joc abstract și răpește spiritului latura destinului. De deșteptăciunea degradează până și suferința în flecăreală.

Dar cuvintele Căpitanului, grele și rare, răsăreau din Soartă. Ele se plămădeau undeva departe. De aici, impresia de univers al inimii, de univers al ochilor și al gândurilor.

Când, în 1934, îi spuneam ce interesantă ar fi expunerea vieții lui, îmi răspundea : „Nu mi-am petrecut viața prin bibliotecă. Nu-mi place să citesc. Eu stau acasă și mă gândesc”.

Acele gânduri au urzit rostul nostru. În ele respira natura și cerul.

și când au pornit spre înfăptuire, temelia istorică a țării s-a zguduit.

Corneliu Codreanu n-a pus problema României imediate, a României moderne sau contemporane. Era mult prea puțin. Nu s-ar fi potrivit nici dimensiunii viziunii sale și nici a deșteptărilor noastre. El a pus problema în termeni ultimi, în totalitatea devenirii naționale. El n-a vrut să îndrepte mizeria aproximativă a condiției noastre, ci să introducă absolutul în respirația zilnică a României. Nu o revoluție a momentului istoric, ci una a istoriei. Legiunea ar trebui astfel nu numai să creeze România, dar să - i și răscumpere trecutul, să insufle absența seculară, să salveze, printr-o nebunie, inspirată și unică, imensul timp pierdut.

Patosul legionar este o expresie de reacțiune în fața unui trecut de nenoroc. Această naștere n-a excelat în lume decât prin consecvența în nefericire. Niciodată n-a dezmințit. Substanța noastră este un infinit negativ. De aici pleacă imposibilitatea de a depăși și pendularea între o amărăciune dizolvantă și o furie optimistă.

Într-un moment de descurajare i-am spus Căpitanului :

- „Căpitane, eu nu cred că România are vreun sens în lume. Nu e nici un semn în trecutul ei care ar justifica vreo speranță”.

- „Ai dreptate”, mi-a răspuns. „Sunt totuși unele semne”.

- „Mi carea Legionară”, adaug eu.

i atunci mi-a arătat în ce fel vedea el reînvierea virtu ilor dace. i-am în eles că între daci i legionari se interpune pauza fiin ei noastre, c aici noi trăim al doilea început al României.

Căpitanul a dat românului un rost. Înainte de el, românul era numai român, adică un material uman alcătuit din a ipiri i umilin i. Legionarul este un român de substan ă, un român primejdios, o fatalitate pentru sine i pentru al ii, o vijelie uman ă înfinit amenin ătoare. Garda de Fier, o pădure fanatică... Legionarul trebuie să fie un om în care mândria suferă de insomnie.

Eram obi nui i cu patriotul de ocazie, gelatinos i vid. În locul lui apare insul ce prive te ara si problemele ei cu o crunt ă înver unare. Este o deosebire de densitate sufletească.

Acel ce a dat ării altă direcție i altă structură, unea în sine pasiunea elementară cu deta area spiritului. Solu iile lui sunt valabile în imediat i în ve nicie. Istoria nu cunoa te un vizionar cu un spirit mai practic i atâta pricepere în lume, sprijinită pe un suflet de sfânt. Tot a a, ea nu cunoa te o a doua mi care în care problema mântuirii să meargă mână în mână cu gospodăria.

A face isprăvi i a te salva, politică i mistică, iată cărei ireductibilit i i-a pus el capăt. Îl interesa, în egală măsură, organizarea unei cantine i problema păcatului, comer ul i credin a. Nimeni nu trebuie să uite: Căpitan ul a fost un gospodar instalat în Absolut.

Fiecare credea c -l în elege. El totu i scăpa fiecăruia. Depă ise limitele României. Însă i mi cărui i-a propus un mod de via ă care întrece rezisten a românească. A fost prea mare. Înclini uneori a crede că el a căzut din conflictul mărimii lui cu micimea noastră. Nu este totu i mai pu în adevărat, că epoca de prigoană a scos la iveală caractere pe care cea mai încrezătoare utopie nu le -ar fi putut bănuî.

Într-o na ie de slugi el a introdus onoarea i într-o turmă fără vertebre orgoliul. Influen a lui n-a articulat numai pe ucenici, ci, într-un anumit sens, i pe du mani. Căci ace tia din lichele au devenit mon tri. I-a obligat la tărie, le-a impus un caracter în rău. Ei n-ajungeau decât caricaturi infernale, dacă măre ia Căpitanului n-ar fi cerut o echivalen ă negativă. Am fi nedrep i cu călăii, dacă i-am considera rata i. To i s-au împlinit. Un pas în plus i trezeau gelozia Diavolului.

În preajma Căpitanului, nimeni nu rămânea căldu . Peste ară a trecut un fior nou. O regiune umană bătuită de esen ial. Suferin a devine criteriul vredniciei i moartea, al chemării. În câ iva ani, România a cunoscut o palpita ie tragic ă, a cărei intensitate ne consolează de la itatea a o mie de ani de neistorie. Credin a unui om a dat na tere unei lumi, ce lasă-n urmă tragedia antică a lui Shakespeare. i aceasta în Balcani!

Pe un plan absolut, dacă ar fi trebuit să aleg între România și Căpitan, n-a fi ezitat o clipă.

După moartea lui ne-am simțit fiecare mai singur, dar peste singurătatea noastră se ridica singurătatea României.

Nici un toc să-l înfig în cerneala nenorocului n-ar putea descrie neansa ursirii noastre. Totuși, trebuie să fim la el și să ne mângâiem. Cu excepția lui Iisus, nici un mort n-a fost mai prezent printre vii. Avut-am careva vreun gând să-l fi uitat? <<De aici încolo ara va fi condusă de un mort>>, îmi spunea un prieten pe malurile Senei.

*Acest mort a răspândit un parfum de veșnicie peste pleava noastră umană și -a readus cerul deasupra României” (cf. Emil Cioran, **Profilul interior al Căpitanului**, în „Glasul strămoșesc”, Sibiu, anul VI, nr.10 din 25 decembrie 1940).*

Dacă un apostat cvasi-genial, în felul lui (...Emil Cioran, pentru a nu muri de foame și-n uitare, “prin strășniri”, într-o Franța “fi elor” intelectuale, cătuși înspăimântat de soarta lui **Vintilă Horia**, care i-a fost retras **Premiul Goncourt...din motive de apartenență la Legiune!** - ...cătuși pentru a fi primit, “întru celebritate”, de “obștești” scriitoricească masonică din Franța - ...și-a renegat, violent, merele și atât de lucidele și sincerele sale crezuri legionare...!) scrie asta, despre Miracolul Apropierii „**poporului istoric**” de „**Neamul Arheic Românesc**”, între 1927 și 1938 (anul asasinării lui CZC, în pândă Tâncabeților... din ordin masonic, dar și cu acordul lui **Carol al II-lea**, și cu acordul lui **Adolf Hitler** – care fusese teribil de jignit de afirmația, „*de la obraz*”, a lui CZC, că „*Singura Ipostază de Duh Naționalist este Măcară/ coala Arhanghelului Mihail*”: nazismul este numai „carnea”, fascismul este numai... „haina”! – ...**și chiar și cu complicitatea, FOARTE ACTIV, a marelui naționalist, devenit mason, din luciferism... NICOLAE IORGA!**) – înseamnă că nu suntem departe de Adevărul Revenirii/Re-întâlnirii „**obrazului etern**” cu „**obrazul istoric**”, al românilor...

...Da, Ion Coja are dreptate că „*Românul, după război, poate merge în el!, este răbdător și nu se revoltă ușor, dar nu din lăcomie, cum cred nerozii, sau din teama de moarte, că ar putea fi ucis, ci mai degrabă din teama de a nu fi pus în situația să ia el viața cuiva! Românul lasă treac de la el și îl lasă pe netrebnic „în plata Domnului”!... Românul crede profund în justiția divină!”*

Dl Coja spune un adevăr, dar nu era nevoie să-i categorisească „la hurt”, pe toți cei ce meditează asupra **Neamului Român** și a **poporului român**, cătuși pe cei ce **NU** meditează decât cum să se afirme, „în buricul târgului”, sau cum să jefuiască poporul, lăudându-l, cu perfidie și greoașă lingușire... – nu era nevoie, zic, ca dl Coja să categorisească „cu toptanul”, drept „**nerozi**”... **PE TOȚI CEI CE NU FORMULEAZĂ DUP CĂNOANELE SALE FRAZALE!!!**

Eu nu mă consider și nici nu sunt nerod, când apreciez, admirativ, „răbdarea” poporului român, „*din teama de a nu fi pus în situația să ia el viața cuiva*” – **...dar afirm și**

apreciez i c , dincolo de anumite limite, „r bdarea” asta devine/poate deveni... PARALIZIE A DUHULUI!!!

Indiferen , iresponsabilitate, prostie, egoism, sub masca de... „cre tinism”!!! Hristos a ar tat clar c exist limite, dincolo de care **a nu lua atitudine**, înseamn „s te pupi în bot cu Satana!” – c ci Hristos s-a luptat, prin vorbe grele i uluitor de aspre, cu preo ii îndr ci i de la Marele Templu, apoi **a luat biciul**, în Marele Templu din Ierusalim, i i -**A LOVIT**, precum cu fulgerul divin, pe **zarafi**, care sunt chipul de atunci al bancherilor de azi... Adic , zarafo-bancherii **trebuie trecu i prin focul divin**, pentru c ei în i i nu pot s se mai îndrepte, din proprie ini iativ : îi posed cel mai îndep rt tor Duh Satanic – cel care „plode te fals”, prin Minciun , duhul de dispre (otr vit, întunecat i vulgar), fa de Dumnezeu Cel Viu – ... i aduce, tot prin Minciun , îndemnul spre lene a Duhului i de închinare, definitiv i irevocabil , la... **Marele Iluzionist-Satana**: cel ce le d luciferismul, încrederea c , prin banul rece, pot s -l sfideze i pe Dumnezeu... c metalul ori hârtia, moarte, sunt/ar fi superioare Vie ii Dumnezeie ti!!!

...Precum Hristos, nici poporul român („orientat” de Neamul Arheic, din anistoria Lui Dumnezeu) n-a r bdat, pân acum, la modul absurd i prostesc. M car i din sut în sut de ani, a ar tat c ... **E VIU I „DE TEPT”/TREAZ”!!!** R scoale (cumplite, unele!), revolu ii (cu început masonic i cu sfâr it na ionalist, neao românesc! – precum ridicarea Ardealului, de c tre „cr i orul” Avram Iancu, între 1848-1849... – noi, românii, am fost binecuvânta i i „ghida i” de Bunul Dumnezeu, în ultimele sute de ani, nu de Voievozi, c nu mai aveam vii i evidente/emergente stirpele mistico -regale, „**cu sânge de balaur otr vit/ALCHIMIC**”, Mu atinii i Basarabii – ci prin „**cr i ori**”, fiin e asem n toare, în Duh, **Voievozilor Sfin i**, despre care Mircea Eliade zicea c au fost „**primii legionari**”... – **jum tate în istorie, jum tate în mit/transistorie/arheitate**: „cr i orul” Horea, „cr i orul” Iancu, „cr i orul” Vladimirescu, „cr i orul” Codreanu... – la fel precum Voievozii Sfin i, **ei au porunc de la Hristos-Dumnezeu** - ...zic ranii b trâni din satele de munte... – **s nu „huzureasc ” în Rai, ci s vegheze, asupra noastr – popor istoric, de acolo, din cerurile de dea supra P mântului Românesc**!!!).

...Joi, 6 ianuarie, la **Sinteza zilei**, pe **Antena 3**, Mihai Gâdea l-a invitat pe dl **ADRIAN SOBARU**.

ADRIAN SOBARU, cu capul bandajat, cu vânt i întinse peste toat fa a... – dar cu ochii iscoditori, vii, limpezi, **SINCERI PÂN LA MIRACOL, PÂN LA CUTREMURAREA DE DUH**!!! Ce a spus acesta este cel pu in la fel de memorabil precum spusele dlui Ion Coja, pentru c **ADRIAN SOBARU** vorbea nu din cartea de hârtie, ci din aceea a suferin elor proprii i a fr mânt rilor proprii, care l -au podidit i i-au r pit somnul, de ani i de puzderie de luni... – suferin e i fr mânt ri care începeau la capul copiilor s i, dintre care unul autist – ... i se t l zuiau, apoi, cu infinit durere, **asupra întregii LUMI, întregului POPOR al suferin elor, nec azurilor, umilin elor cumplite**... Duhul s u medita, **cu sudori de sânge**, precum în rug ciunea Lui Hristos din Gr dina Ghetsemani: asupra Lui Dumnezeu, asupra Voin ei Lui Dumnezeu, în leg tur cu lumea asta, în leg tur cu poporul românilor... **ADRIAN SOBARU** s-a dovedit a fi Duhul cel mai lucid i mai activ i mai sincer i mai iluminat, cu care Dumnezeu -Hristos Mântuitorul a binecuvântat România zilelor i anilor acestora: **el nu ur te pe nimeni, ci**

CONSTAT I DEFINE TE, CU VORBELE CLARE I SINCERE, CU CARE NUMAI DUMNEZEUL CEL ÎNTRUPAT-HRISTOS TREBUIE C LE-A VORBIT APOSTOLILOR I MUL IMILOR DE OAMENI!!!

...ADRIAN SOBARU a rupt sute de hârtii, de luni de zile, până s-a strâns cu Duhul la **Mesajul Divin**, pe care **TREBUIA** să-l facă vădit/auzit/perceput, pentru **DE TEPTARE/TREZIRE/CUTREMURARE DE DUH!!!** (...**ACESTA**, și nu „*dorin a de a deveni vedet*”, este motivul pentru care ADRIAN SOBARU a ales să facă gestul său de **sacrificiu avertizator**, precum Iisus pe **Muntele Golgota**, după ce constatase că în **Vale**, când l-a înviat pe Lazăr, „*unii au crezut, dar cei mai mulți nu au crezut*”!). Procesul de căutare a Simplității, dar și a Biciului Logos-ului – a început, pentru **ADRIAN SOBARU**:

1-din zilele grevei celeilalte martire, **CRISTINA ANGHEL**: ADRIAN SOBARU a vădit că, dacă un român protestează și avertizează dintr-o cameră de spital, ca dintr-o pețerie, **NIMENI NU SE SINCHISE TE/,NIMIC NU SE MI C**”!!! (și aici, văd că aduc la cunoștință, dragă domnule G. L.T., faptul că nu doar Băseșcu a zis, pe aeroport, când venea din Kazahstan, că nu tie NIMIC despre Doamna Cristina Anghel – ... și nici după ce a fost informat, n-a dorit... „a ține”!!! – ...că și mii de sute de mii de români! Eu n-am putut, evident, să iau legătura decât cu câteva sute de astfel de... „*puini la simțire*”, dar amici de-ai mei, **SUTE**, mi-au vorbit – fiecare în parte... – despre alte multe mii de „*insensibili*”....);

2-când a băgat de seamă că, pentru „conducătorii noștri, **noi nu mai suntem oameni**, ci am devenit, precum înainte de 1989, **precum în lagărele naziste... – NI TE CIFRE!!!** ...Furajare (sau: non-furajare!) „*pe cap de vînt*”...!!!
... și, atunci, și-a dat seama că el, ADRIAN SOBARU, are o ansă incredibilă: să intre în acel loc privity, involuntar chiar, de milioane de români, de **TO I** românii (cel puțin, potențial!); **Parlamentul**, care se pregătea să discute o moțiune ce-i atingea pe români la buzunar – deci, aflați, mental, într-o stare de „*solidaritate... egoist*”: „*Mă doare de când am vădit că nu mai există speranță pentru copii, nu se mai vede lumina. Lumea trebuie să înțeleagă că nu trebuie să facă gesturi ca al meu. Eu tremuram, nici nu mai știu ce am făcut (...). Bănuiesc că nu sunt singurul, primul sau ultimul. Începem să nu scoatem capul afară pentru că ne e frică pentru ziua de mâine, devenim roboți. Să nu ai dreptul să spui nimic este rău pentru societate (...). Atunci când am sărit nu m-am gândit dacă voi muri sau nu, tiam doar că vreau să transmit un mesaj” (s. mea) – a spus ADRIAN SOBARU, la Antena 3.*

Ce spune Hristos? „*Nu vă fie frică!*” Adică, Hristos recunoaște că frica, instinctul de conservare, este/sunt în firea omului – **DAR OMUL TREBUIE SĂ LUPTE CU ACEST INSTINCT, DACĂ VREA SĂ - I RECAPETE ARIPILE/ZBORUL!** Adică, să-și recapete **CAPACITATEA DE MARTIRAJ, DE GENEROZITATE/ALTRUIZM**, prin care re-devine Fiul Lui Dumnezeu!!!

... și ADRIAN SOBARU și-a înfrânt, printr-un miracol, instinctul de conservare, egoismul/egotismul (ADRIAN SOBARU îi iubete, ca orice om normal, copiii! – îi numește „*îngerii lui*” – dar tie că, în jocul cinic al satanelor pe de liste, sunt mistuite, ca

într-un vârtej uciga , vie ile **TUTUROR** copiilor de români cinsti i!). S-a aruncat în gol, în h ul p catelor parlamentare, pentru ca românii s fie sili i s **TRESAR** , m car... Apoi, eventual, s citeasc , atent, mesajul scris pe tricoul s u (...dup luni de nop i cu fr mânt ri, pentru Simplitate i Dreptate i Demnitate):

„Ne-a i ciuruit!

A i vândut toat ara!

Ne-a i ucis viitorul copiilor!

Ne pute i lua via a, dar nu i

LIBERTATEA !!!”

...Primul „verset” aminte te cinismul diabolic cu care B sescu s-a exprimat, vis-à-vis de fraudă... „câ tig toare”, din noaptea de 6 spre 7 decembrie 2009: „**I-am ciuruit!**” Noi nu ne-am dat, atunci, seama, dar era expresia vampirismului, a dorin ei satanice de genocid, a celui ce se autoproclama, cu „bi necuvătarea” Uniunilor Masonice Mondiale, „pre edintele României”...! **ADRIAN SOBARU** chiar exprim , cu o luciditate teribil , nucleul personalit ii lui B sescu: „***E diabolic prin tot ceea ce face. Gândirea lui e diabolic . Parc nu- i mai dore te cet enii pe P mânt. Dar e bun, e foarte bun, nu are cine s -l înving*** ”. Afar de Serviciile Secrete (vreo comand masonic , am ad uga noi...) – i, fire te, **de DUMNEZEU!!!**

...Ultimul „verset”, format dintr-un singur cuvânt („**LIBERTATEA!**”) aminte te atât despre cel mai pre ios (i primul!) dar f cut de Dumnezeu, în Paradis, lui Adam Protogonos: **A FI LIBER**... chiar s s vâreasc p catul...!!! – ...cât i despre vorba legionar (a „**Echipei Mor ii**”, adic a celor preg ti i de coala Lui CZC, în orice clip , pentru **MARTIRIU!!!**), strigat , FOARTE CURIOS, chiar în nop ile „revolu iei” bucure tene: „***Vom muri i vom fi liberi!***”

...E drept, au avut i masonii francezi, de la 1789, sloganul: „***Liberté ou la Mort!***”

...De ce e trist, acest **înger lucid**, numit **ADRIAN SOBARU**? „***Sunt trist pentru c nimic nu s-a mi cat (...) E o lips de solidaritate a românilor, o dezbinare a societ ii***”... Fire te c putem vorbi, la infinit, despre „intui ia” poporului român... despre cât de bine a f cut i face c , vorba lui Blaga, „***boicoteaz istoria***”... Dar un fapt este incontestabil: imediat dup decembrie 1989, sute de mii de concet eni de -ai no tri, milioane chiar! – s-au dus la Istanbul... Nu mâna i de vreo fervoare religioas , **NICI M CAR DE DORIN A DE A CUNOA TE LUMEA TERESTR** ! A face afaceri cu chilo i, lacomi ca hienele!!! – a- i vinde (...femeile/fetele...) trupul în zona islamic , pentru „***bani buni***”... Nu tot poporul, dar cât de mul i i cât de turba i de l comie, c nici n-au b gat de seam , unii, vorba lui Ion Coja (care iar se contrazice... de data asta, „bine” – recunoscând eclipse ale poporului infectat de istorie!), c -i p c lesc Ra iu i Câmpeanu, cu mirajul „capitalist – iar Iliescu (aici nu-i dau dreptate dlui Coja!), cu mirajul... „**continuut ii**”. Nu, Iliescu i Petre Roman/Neulander inaugura epoca „**Marilor Tr d ri Oficiale**”!!! **Cine tie câte veacuri vor trebui s treac (dup experien ele acestea mengele-ene: comunismul, capitalismul, liberalismul...), pân s se reînnoade, iar i, întru CONTINUITATE AUTENTIC , „poporul istoriei” cu Neamul Tradi iei Cosmice...?!**

...Doar pe la munte, sus de tot, mai exist **mândria portului na ional** – i pe la mân stirile de pe mun i i de sub mun i, **mândria de a vorbi CURAT (I CU**

RESPECT RELIGIOS!!) ROMÂNE TE!!! i, din nou, îi dau dreptate dlui Coja, în legătură cu mineriadele: cele din 1991 și 1999 au fost ridici de revoltă „pe bune” (categoric nemanipulate!), răscoale din pricina sârăciei lucii, a mizeriei și morții, către care îi împingeau... „neulander-ienii” și, respectiv, „oamenii dreptei constantinesciene”!! **i asta mi-au spus-o mineri de la mine, de la Gura Humorului, care au suferit de masacrul de la Stoenești... !!!**

...Să ne apropiem de final: da, poporul român are, chiar mai mult decât multe alte popoare, vocația martiriului (...inclusiv Eminescu ar trebui considerat un **MARTIR!**). Dar, de o vreme încoace, poporul român pare că este silit (cum sugerează **ADRIAN SOBARU**) la “vocația” **expectativei și a lipsei de solidaritate, a dezbinării. A pasivității, care numai creștinul nu este!** – că doar dl Ion Coja n-o fi de acord cu o prostie, spus de același Emil Cioran (plagiindu-l, ciudat, pe... Marchizul de Sade...), care s-a dovedit extrem de lucid cu ocazia analizei colii de Duh Legionare: „*creștinismul este religia sclavilor*”.

...Eu am afirmat că, din nou, pentru poporul român, aflat în plină evoluție spirituală (de tip metanoic!), se apropie „**NEVOIA DE MARTIRI**”... (am scris și publicat, cu mulți ani în urmă, un articol cu acest titlu...) – și n-am greșit: au **i apărut DOI DEODAT : CRISTINA ANGHEL și ADRIAN SOBARU!**

...Așa cum îmi sugera cineva, probabil că orice eclipsă avertizează asupra unor ulterioare mari schimbări spirituale terestre. Că m-am mâniat și mă îngrijorează prelungirea **expectativei**, ca stadiu spiritual-atiudinal al opusului celui de **martiraj** – este firesc și omenește... – nu e nevoie să mi se zică, precum o face dl Ion Coja – „*nerod*”, ci, cel mult, „*prea grăbit*”. Dar, firește, eu cred în Misiunea Neamului Românesc – și **TIU!**: după frenesia experimentală, va veni **stadiul metanoiei** (...esențiale, prin definiție!): poporul român trece, fără ca noi să băgăm de seamă („cărării” – **CEL MAI PUȚIN!** – ... avea dreptate tu ea, cu „*baba*” lui, cu călcăiele crăpate, venit să se prăbușească la Icoana Maicii Domnului...!) – printr-un stadiu de evoluție spirituală mistic: curând, se va întoarce la Albia/„Arheul” Neamului!

Sărăcia (de sorginte „politică”...**mondialist !!!**) este răsturnarea semantică, făcută de Dumnezeu Cel Viu, asupra „lucrurilor” demonice: da, românii autentici (**calitativ**, nu cantitativ!) se vor convinge să revină la ale Duhului, și să prăsească falsele valori... „*sclipicioase*”! Că poporul român „*are intuiție*” (...nu infailibil, stimate dle Ion Coja! – pentru că nimic, în istorie, nu este infailibil...) – se va dovedi, cât de curând.

...Numai că, iarăși, rolul **MARTIRILOR** (de la Dumnezeu Martirizat și până la... **ADRIAN SOBARU!**), este să „*mi te lucrurile*” mai repede decât le convine indivizilor ori chiar popoarelor!

NEAMUL a teaptă, dar nu-l exasperași, cu încetineala trezirii-„de teptării” voastre, fraților mei! Un **ADRIAN SOBARU** a fost „prevăzută”, în economia dumnezeiască, tocmai pentru a avertiza că ... **până la sfârșit, până la Dumnezeu Iubirii!!! –... îmi cam pierd răbdarea, cu... excesiv de „lenevoii”... excesiv de prelung meditativi (uneori... „rumegând” în gol!), amânători de Martiriu, deci de Metanoia – că rora tot poporul român „le-a zis-o”:** „**ÎNCURCĂ-LUME**”!!!

...Da, de-acum încolo, lumea, poporul român în întregimea sa, chiar fără
conștientizeze, va/vor fi supus /supuși **DUMNEZEIE TII LUCRURI DE**
„ZGÂLĂIRE METAFIZIC”, DE CUTREMURARE/METANOIA, început prin
CRISTINA ANGHEL și ADRIAN SOBARU – ... și continuat de alii, mereu alii
alii ai Voiniciei Lui Hristos-Mântuitorul!!!

...PÂNĂ LA ÎNVIEREA POPORULUI ROMÂNESC, ÎNTRU NEAMUL ARHEIC
AL ROMÂNILOR!!!

...Doamne,-ajută !

Cu, mereu, aceeași preuire și caldă prietenie ,

prof. dr. *Adrian Botez*